

MYŠLENKY NA MĚSÍC DUBEN

BRIAN DRAPER

VÍRA JAKO VÝZVA

KNA 2008

1. Kdo jsem? Jsem dnes někým a zítra zase někým jiným? Ať jsem kdokoli, ty víš, Bože, že jsem tvůj.
2. Bůh říká: Na vybranou vám dávám cestu k životu a cestu k smrti. Při našem hledání je třeba pátrat po cestě života a je třeba vzít na vědomí, že jiné cesty, pokud si nedáme pozor, nás nemusí zavést na ta nejlepší místa.
3. Cesta k Otci vede přes Syna. Je to cesta vlastního života. A třebaže je Bůh naším cílem, v Ježíši Kristu je zároveň naším průvodcem a souputníkem.
4. Jestliže si sami sebe dokážeme představit jako následovníky Krista, pomůže nám to pochopit, že každý krok v našem životě má svůj význam.
5. K tomu, co předcházelo současnému okamžiku, se můžeme postavit čelem a na základě toho se rozhodnout, že vytvoříme lepší budoucnost.
6. Máme naději, a proto nemusíme zůstat kulturou věčných adolescentů, kteří se bojí dospět a převzít odpovědnost za svůj život, bojí se zestárnout a čelit zdoluhavému umírání.
7. Jestliže si nedáme pozor, nikdy nedospějeme. Nikdy nepůjdeme do hloubky. Nikdy se neposuneme do budoucnosti, kterou můžeme všichni pomáhat vytvářet.
8. Než se vydáme na další cestu, musíme se vyrovnat s minulostí. Nemůžeme se k ní zcela obrátit zády, protože je to náš výchozí bod.
9. Bůh může prominout a odpustit věci, které se nám zdají neodpustitelné.
10. Třebaže se nemusíme obávat fyzického hladu a hladovění, náš hlad po smysluplném životě nemůžeme uspokojit pouze materiálními statky.
11. Existuje víc špatných odpovědí než správných, přičemž je mnohem jednodušší najít ty špatné.
12. Někdy je těžké unést pravdu, protože to vyžaduje oběť, sílu, odvahu a přesvědčení. Avšak pravda vždy obstojí a bylo nám přislíbeno, že nás osvobodí.
13. Otázkou není, co můžeme prostřednictvím Ježíše ze vztahu s Bohem získat; otázkou je, co můžeme do tohoto vztahu vnést.
14. Nabídnutou pomoc nemůžeme přijmout, pokud si sami nepřipustíme, že ji potřebujeme.

15. Potřebujeme víru, abychom mohli uskutečnit změny. Ale než začneme přetvářet svět kolem nás, musíme se změnit my samy.
16. Někdy rosteme nejrychleji, když se setkáme s bolestí nebo smutkem, když čelíme zkouškám a těžkostem.
17. Stejným způsobem, jakým potřebujeme zahnat pocit fyzického hladu, potřebujeme utiřit i hlad duchovní.
18. V dnešní konzumní kultuře se říká, že zákazník je pán. Pokud si nedáme pozor, můžeme k životu, můžeme k životu začít přistupovat jako zákazníci, nikoli jako jeho účastníci; jako konzumenti, a nikoli jako lidské bytosti.
19. Někdy si myslíme, že chudoba je pouze, když člověk nemá co jíst, nemá co na sebe a nemá domov. Avšak ta chudoba, když se člověk cítí být nepotřebným, nemilovaným a když na něm nikomu nezáleží, je tou největší chudobou pod sluncem.
20. Musíme si přiznat, že jsme součástí problému – a dokud tak neučiníme, nestaneme se ani součástí jeho řešení.
21. Vztah s Kristem, pokud je plně a intenzivně prožíván, podněcuje radost, protože přináší svobodu, smysl a směr.
22. Když překonáme obtíže a dostaneme se z nich, často neseme jizvy svědčící o našich potížích. A přesto nás takové zkušenosti zcela jistě zocelí a učiní nás moudřejšími a vyzrálejšími.
23. Abychom plně docenili pozitivní hodnoty naší existence, musíme také poznat temné stránky života.
24. Potřebujeme víru, abychom mohli uskutečnit změny. A potřebujeme víru, abychom našli pravdu.
25. Nikdo není osamocený ostrov. Nejmenší věc, kterou si myslím, nebo udělám, způsobuje vlny, pozitivní nebo negativní, ve společenství ostatních lidských životů.
26. Čím déle budeme pokračovat bez Boha, tím více zúžíme možnosti prožít tvořivý, dobrý život a změnit svět kolem nás.
27. Bůh na nás nečeká s napřaženou holí. Čeká na nás, aby pro nás uspořádal hostinu.
28. Máme se v první řadě stát člověkem, jakým nás chce mít Bůh. Co člověk může v životě dokázat, je až na dalším místě.
29. Bůh zná naši nejistotu, naše trápení, věci, které snášíme potichu, o kterých ostatní nemají ani tušení.
30. Nejsme povoláni, abychom prchali před nespravedlností, ale abychom se jí zabývali; nejsme povoláni, abychom utíkali před svou vlastní beznadějí, ale abychom se s ní vyrovnali; nejsme povoláni, abychom unikli před nudou, ale abychom ji přeměnili v smysluplný život.